

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 27

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
9 Iulie 1938

DREPTATE ȘI BUNĂTATE

de I. Bucur

Cine nu știe că Dumnezeu e drept și bun, ba încă atotdrept, adică desăvârșit de drept și atotbun, adică desăvârșit de bun? Dacă l-ar lipsi una din aceste însușiri, n'ar mai fi Dumnezeu. E drept că foarte mulți zic că Dumnezeu e bun, dar nu cu încredințare, ci numai ca să poată păcătui în voie. Dumnezeu trebuie să fie încă și drept, adică să facă deosebire între omul cumsecade și cel ce nu e așa, între cel stricat și cel de treabă. El nu poate pune pe toți la un loc, căci oricine s'ar răsvrăti numai gândindu-se la una ca asta.

Va să zică Dumnezeu e și drept, e și bun. Aceste două adevăruri însă par a nu se potrivi deloc. Dacă Dumnezeu e drept, trebuie să pedepsească orice abatere, orice păcat; și dacă e bun, trebuie să ierte orice păcat. Deci, dacă e drept, nu poate să ierte, dacă e bun, nu poate să pedepsească.

Cititorule, te-ai gândit vreodată la aceasta? Gândește-te, te rog, acum și vei vedea cât de îndreptățite sunt cele de mai sus.

Cum se împacă aceste două adevăruri: dreptate și bunățate? Marturisesc că a fost pentru mine o nespuse de mare bucurie când am ajuns să văd că pot sta alături foarte bine. La această bucurie vreau să fac părtaş pe oricine vrea să citească aceste rânduri cu băgare de seamă.

Lămurirea o dă numai crucea Domnului Isus de pe Golgota. Cel dintâi adevăr care se arată pe această cruce, este dreptatea lui Dumnezeu. Ce drept e Dumnezeu! Ce fără milă pedepsește El păcatul care este o grozăvie înaintea Lui. A spus că „plata păcatului este moartea” (Romani 6:23), cu moartea pedepsește chiar dacă Acela care poartă păcatul în trupul Său pe lemn, este în-

suși Fiul Său. „Dumnezeu n'a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci l-a dat pentru noi toți” (Romani 8:32). Domnul Isus este, în clipele patimilor și morții Sale, locțiitorul tuturor păcătoșilor; în locul lor, suferă, moare. Cunoșcând acest lucru, poți să zici: da, Dumnezeu e drept, El nu trece cu vederea niciun păcat, pedepsește totul cu cea mai mare strășnicie.

Poate vrei să zici: „Chiar păcatele mele au fost asupra Domnului Isus? Dar eu n'am trait pe vremea aceea” — Dumnezeu te-a știut însă din veci, și din veci a fost făcut acest plan de mântuire, în care intră oricine; căci voia Lui este ca toți oamenii să fie mântuiți. „Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, jertfă de ispășire pentru păcatele noastre”. (Romani 3:25).

Al doilea adevăr care se arată în crucea Domnului Isus este: Dumnezeu este bun, atât de bun, că iartă tot. Dacă Domnul Isus a plătit odată datoria mea, Dumnezeu nu mai poate cere ca eu s'o plătesc din nou; dacă păcatul meu și-a primit în trupul Domnului Isus osânda, eu am scăpat. Și dacă este așa, dacă eu nu mai sunt tras la răspundere pentru păcatul meu, însemnează că mi s'a iertat totul. Acum pot să zic: da, Dumnezeu este bun, El iartă totul pentru jertfa Domnului Isus: „In El avem răscumpărarea prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său”. (Epistola către Efeseni 1:7).

Poate vrei să zici: Ce să fac, ca să am și eu această iertare? Ce altceva poți să faci când ți se dă un dar, decât să-l primești și să-i mulțumești? Asta va să zică a crede: „Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui, prin faptele legii. Dar acum s'a

arătat neprihănirea dată de Dumnezeu prin credința în Isus Hristos”. (Epistola către Romani 3:20-22).

Cititorule! Tu crezi în Dumnezeu, nu-i așa? Ce anume crezi tu despre Dumnezeu, nu știu. Socot însă că nu faci din Dumnezeu o ființă lipsită de dreptate. Dacă El e drept, ce te faci tu cu păcatele tale? Vei fi atât de întunecat la minte și le vei trece cu vederea ca pe o nimica toată? Atunci nu ești mai înțelept decât srutul, care, văzându-se încolțit de vânător, își ascunse capul în nisip, încredințat că, dacă nu mai vede el pe vânător, a și scăpat de el. Tu poți să-ți închizi ochii ca să nu vezi această mare grozăvie: **păcatul**; dar va veni o vreme că nu vei vedea în fața ochilor decât păcatul și osânda. Cât ești încă în viață, e scăpare la Domnul Hristos, care a fost răstignit pentru păcatele noastre ale tuturor. Indreaptă-ți gândul la jertfa Sa de pe crucea Golgotei, citește pe ea osânda ce ți se cuvenea din pricina păcatelor tale și crede că, așa cum spune Dumnezeu, El s'a răstignit în locul tău. „El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați” (Epistola lui Petru, capitolul 2, versetul 24).

Mulțumește-I, că El a luat asupra Sa osânda, care ți se cuvenea ție. Fii voios că atât de bun a fost cu tine Domnul, că și ție ți-a descoperit acest adevăr, pe care, în clipa în care îl ieși, îl crezi, ești mântuit. Apoi trăiește ca un copil al lui Dumnezeu, ca un om mântuit care n'are altă groază decât de păcat și care n'are ceva mai scump și mai drag decât voia Stăpânului său, arătată în Sfânta Scriptură.

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 27

9 Iulie 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:**Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinditate dublu.****Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Telefon 24,62 Arad

Adresa telegrafică: FARUL Arad

Cășier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Rugăm stăruitor pe abonații pe un jumătate de an, să nu ne mai scrie să-i așteptăm de bani, căci nu putem face cu niciun chip acest lucru. Pe noi nu ne așteaptă nimeni de bani. Trebuie să plătim totul la zi. Și e mult mai greu pentru noi să așteptăm după câteva zeci de mii de lei delabonați, decât le e lor de greu să trimită fiecare 50 lei. De aceea vrem să fim crezuți că, cu toată bunăvoința noastră, de care cititorii noștri sunt convinși, nu putem nici de cum trimite foile celor ce nu ne trimit banii.

Pierdut în peșteră

Un om a intrat într-o peșteră mare și întunecoasă. Pentru ca să nu se rătăcească, a luat cu dânsul o lampă și un ghem de sfoară, care, în cazul când se va stinge lampa, îl va ajuta să găsească drumul înapoi. Fixând capătul frânghiei afară, a intrat. La câțiva timp găsi o încăpere mare și foarte interesantă. Hotărându-se s'o cerceteze mai de aproape, așeză ghemul de sfoară împreună cu lampa, jos, și începu să cutreere peștera. Dar deodată lampa se stinse și el rămase în întunec. Căută sfoara, dar zadarnic. Muri în peșteră, ne mai găsind calea înapoi. Pavel scrie lui Timotei: „Am păzit credința”. Ea este funia care ne leagă de veșnicie. Nu cumva ai pierdut-o?

Cărțile**„Cântările Triumfului”**

se găsesc cu 100 lei bucata, la

„Depozitul de literatură”

Arad, Str. Fabricii 20.

O cara lui Hristos

Istoria creștină ne mărturisește că creștinii adevărați au fost mai mult prigoniți decât lăsați liberi, că întunerecul s'a împotrivit totdeauna luminii și că ucenicii Domnului au avut totdeauna o cruce de purtat. Biblia ne învață că lucrul cel mai important nu e libertatea, ci credințioșia și devotamentul față de Hristos, până la jertfă. E bine dacă avem libertate religioasă, dar credințioșie față de Hristos trebuie să avem. Suntem datori să facem tot ce putem ca să fim liberi, dar să nu ne mirăm, nici să nu ne descurajăm dacă nu vom reuși s'o dobândim. Inșă e nevoie neapărat să fim siguri că avem o credințioșie față de Hristos, care ne va lega de El în orice împrejurări. Când Pavel a spus:

Nu-mi este rușine

de Evanghelie, a arătat, prin aceasta, că, de ea, e legală oara lui Hristos. Urmarii Nazarineanului ajunseseră gunoii lumii acesteia și lepădătura tuturor. Statul și populația îi disprețuiau și lupta să-i nimiccească. Dar Pavel înfruntă această lume oarbă și stăpânită de Diavolul, cu curajul și vitejia sa de a urma pe Hristos și cu credințioșia până la moarte față de Evanghelie.

De aceea copiii Domnului nu trebuie să se gândească la libertate CU ORICE PREȚ. Există o libertate, pe care e păcat s'o ai. E libertatea pe care o plătești cu tăgăduirea credinței tale, cu lepădarea de unele convingeri, cu învoirea ca, convingerile tale să fie cinstite, sau ca să te desparți de frații tăi și să aduci rup-tură în poporul Domnului. Dumnezeu să ne păzească de așa o libertate. Ucenicii lui Hristos au lucruri mai scumpe decât libertatea, pe cari nu le pot da în schimbul ei. Mai bine aleg

O cara lui Hristos

Adevărații credințioși nu s'au înspăimântat de această oară. Epistola către Evrei ne spune că, Moise nu numai că nu s'a îngrozit în fața ei, ci a socotit oara lui Hristos un lucru de valoare, de așa mare valoare încât comorile Egiptului erau o nimica toată în fața ei. Și să nu credeți că, comorile Egiptului de pe acele vremuri erau neînsemnate. A fi fiul fiicei lui Faraon, care avea dreptul la tron și nu avea alți urmași, însemna să devii slăpân peste cea mai glorioasă civilizație din vechime, ale cărei urme le vede și azi oricine vizitează valea Nilului. Onoruri, bani, slavă, plăceri, domnie,

odihnă, știință și petreceri, — toate acestea i se imbatu gratis lui Moise. Și totuși el și-a întors spatele față de toate strălucirile Egiptului și s'a pogorît la un popor sclav, disprețuit și distrus de tirania Faraonilor. S'a pogorît să-și unească soarta cu acești robi, cari munceau zi și noapte cele mai grele, munci sub biciul neindurat ai șefilor egipteni. A făcut acest lucru, pentru că a simțit că acest popor are ceva ce nu se găsea în saloanele luxoase ale Faraonilor, are pe Dumnezeu. A fi ocărit pentru Domnul, era cea mai mare cinste, așa a judecat cel mai mare om din Vechiul Testament și nu s'a înșelat.

În același fel, primii ucenici s'au bucurat că aveau cinstea să sufere pentru credința lor. Ei au cântat în închisoare și s'au bucurat în lanțuri. Nu libertatea a fost pentru ei primul lucru, ci dovedirea cu prețul vieții că își iubesc Mântuitorul și că îl vestesc în toată lumea.

De aceea să nu ne speriem nici noi de decizii, ci să le luăm ca ocazii de a ne dovedi încă odată devotamentul față de Hristos.

Căci, schimbând firul gândirii, am putea spune că

și noi avem o parte de vină

față de ultima decizie. Uite vede. În țară sunt peste 1500 de biserici baptiste. Din acestea se pot număra pe degele acelea cari au o sută de capi de familie, pentru că să poată funcționa conform deciziei noi. Ce înseamnă aceasta? Că bisericile noastre sunt foarte mici, că ele nu cresc, ci rămân multe la 20, 30, 50, 60 membri. Baptiștii sunt în România de aproape 80 de ani și totuși bisericile sunt așa de mici! Care e cauza? Să se întrebe fiecare pentru biserică sa. Apoi, închipuiți-vă că cele 1500 de biserici ar fi așa de mari și de tari, încât fiecare ar avea 100 capi de familie! Ar însemna să fim cel puțin 500 de mii de membri. și, cu copii cu tot, să ne ridicăm la peste un milion! Sigur, că atunci n'am mai fi puși în decizii. Cu cât suntem mai puțini, cu atât suntem mai apăsați și mai disprețuiți. Dar cine e de vină că bisericile sunt mici și slabe? De sigur noi. Și îndreptarea va numai de acolo că, prin prigoniri și oară, vom lup'a pentru aducerea sufletelor la Hristos și pentru zidirea unor biserici mari și puternice.

I. COCUȚ.

RUGĂCIUNEA ȘI SCHIMBAREA LUI LA FAȚĂ

de Dr. Dodd tr. de D. Pascu

„Cam la opt zile după cuvintele acestea, Isus a luat cu El pe Petru, Ioan și Iacob și S'a suit pe munte să Se roage”.

„Pe când Se ruga, I s'a schimbat înfățișarea feței și îmbrăcămintea I s'a făcut albă strălucitoare”. Luca 9:28—35.

Rugăciunea are o putere transformatoare. Dacă rugăciunea a devenit un obicei hotărât al unei vieți, efectul ei se va arăta în caracterul, pe față, și în viața celei persoane. Viața de rugăciune a lui Isus, care a fost o parte mare din întreaga Lui viață, și-a atins cel mai înalt nivel prin schimbarea feței Sale. „Pe când Se ruga, I s'a schimbat înfățișarea feței”.

Această slavă a lui Dumnezeu, care a strălucit pe fața lui Isus Hristos, nu a fost o prefacere, n'a fost o rază de lumină din afară; ea a fost strălucirea gloriei, care există înăuntrul ființei Lui, lumina în care se scâldea sufletul Său neprihănit.

Aici este o pildă mare cu privire la resfrângerea influenței rugăciunii. Isus își hrănea mintea și inima din tovărășia cu Tatăl, până când, acum, ea se arată pe fața Lui.

Vulturul și paserea paradisului

Acest lucru e adevărat fie că e vorba de faptele rele, sau de cele bune. Fiecare se aseamănă cu hrana din care se alimentează. În parcul din New-York, priveam odată alimentarea fiarelor și păsărilor. În două colivii deosebite, puse una lângă alta, erau două păsări cari mi-au făcut o mare impresie. Una din ele era vulturul. El tocmai mânca din stărvul unei mortăciuni. Penele lui erau zburlite și murdare. Capul lui era mucețit, ârtăgos și respingător. Picioarele și spatele sale erau murdărite de alimentele cu cari se hrănea. Imi întorsei fața cu scrâmbă dela această priveliște. În cealaltă colivie am zărit o păsărică din paradis. Frumoasă, curată, cu un cuvânt drăguță. Ea se hrănea din niște semințe curate ce erau puse într-o cutie aurată. Era foarte gingașă cu alimentele ei. Corpul ei era frumos. Înfațișarea ei te făcea s'o admiri. Penele îi erau așa de delicate c și părul cel mai frumos al unei fecioare. Alimentele fine, din care se hrănea toa-

tă viața 'au reprodus în chipul ei. Deosebirea între cele două păsări a fost uimitoare.

Legea harului și a naturii

Aceasta e o lege a naturii și a harului, că fiecare va deveni asemenea mâncării cu care se hrănește.

În aceasta stă valoarea mare a studierii Bibliei și a rugăciunilor familiare, seara înainte de culcare. Psihologia ne învață că subconștientul creierului nu doarme nicicând. Ea de fapt lucrează mai mult când dormim, decât când suntem treji. Are cu siguranță mai multă influență asupra caracterului nostru atunci când dormim, decât când suntem treji. Aceasta din cauză că, atunci când suntem treji, subconștientul e atras de lucruri externe. Mulți își reamintesc de experiența de a fi rezolvat unele probleme matematice noaptea în vis, în care rezolvare când erau treji, au avut prea puțin succes.

Puterea gândurilor rele

Atunci când cineva se culcă cu cugete frumoase, dobândite din cuvântul lui Dumnezeu și cu prezența lui Dumnezeu conștientă în sufletul său, ca urmare a rugăciunii, e sigur că în viața sa va apărea schimbarea harului. Și, din această cauză, Burn descrie așa de frumos, „vechiul altar familiar”, cu studiul Bibliei și rugăciunile lui, în cartea „Sâmbătă seara a țaranului” și care altar a fost o forță puternică în producerea femeilor și oamenilor mari.

Contrare cu acest fel de influențe asupra caracterului, care va fi socrisul, când influențele prezentului din zierele ciudate, sălile de dans și cinematografe, se reproduc în viața și caracterul popoului? Gândiți-vă la copiii și tinerii națiunii, ale căror impresii ultime înainte de culcare sunt crimele, cruzimile, nelegiuirile, hotiile și toate murdăriile filmului? În decursul nopții mintea se alimentează din asemenea hrană, umplând sângele și forța nervilor cu aceste influențe distrugătoare.

Aceasta e legea naturală și a harului și urmările ei nu pot fi înconjurate, că din ceea ce se hrănește, corpul, mintea și sufletul cuiva, aceea se va arăta în fața,

viitorul și caracterul lor. „Omul trebuie să fie un tablou artistic înăuntrul, mai înainte de a putea fi un tablou artistic în afară”. „Privirea, înfățișarea lor, mărturisesc în contra lor”.

Istoria lui Rembrant în cele două perioade ale vieții sale, este o pildă izbitoare a acestor două principii ce lucrează în două direcții. Ca tânăr el a fost o „frumusețe rară”. „Lămpile iubirii ardeau în ochii lui, din el strălucea frumusețea și răspundea puterea; dar, fiind necredincios față de sine, a pierdut credința în alții. Pedepsa necinstei și necurăției este a crede că toți sunt, la rândul lor, necinstiți și necurați”. Dar la jumătatea vârstei, Rembrant umbla „cu zdrențe în jurul gâtului, palid la față, având semnele animalității pe frunte, cu ochii greoi și slabi”.

Care poate fi explicația acestor două feluri de oameni, găsiți în unul sigur? Numai aceasta că: „În tinerețe el a trăit pentru idealuri mari, îndemnuri nobile și dorințe înalte; iar mai târziu a fost dus de râurile pline de patimi și nelegiuiri”.

Puterea tovărășiei

Apoi aici, mai lucrează și o altă lege. Este legea influenței prin tovărășie. Isus a vorbit, a umblat și a viețuit în tovărășie cu Părintele Ceresc, până când acest lucru s'a văzut pe înfățișarea feței Sale, și chiar hainele Sale au devenit „albe și strălucitoare”.

Nu numai legea simțului launtric se reproduce în afară, ci aici mai lucrează și legea cea mare a asociației. Învățătorul și elevul trăiesc laolaltă, gândesc laolaltă și studiază laolaltă, până ce elevul devine ca învățătorul său. „Poporul e ca și pastorul”, este o zicală bine cunoscută care arată rezultatele influenței pastorale. Copilul e la fel ca tatăl său, mai întâiu pentru că are natura tatălui său, și în al doilea rând, pentru că trăiește împreună cu tatăl său. Această lege se obsearvă în special la bărbat și femeie, cari sunt însurați laolaltă, trăind în iubire de mulți ani. Tocmai mă gândesc la o pereche bătrână din Tennessee, care a trăit laolaltă cam o jumătate de secol. Ei au

RUGĂCIUNEA ȘI SCHIMBAREA LUI LA FAȚĂ

(Urmare din pagina 3-a)

purtat laolaltă sarcina zilelor care au urmat după războiul civil. Plănuiau, visau și sperau laolaltă, în decursul primelor zile ale bărbăției. Și-au purtat sarcinile unul altuia, își împărtășiau bucuriile unul altuia, se înclinau laolaltă lângă același altar din casa lui Dumnezeu. Au purtat liniștiți sarcinile creșterii și educației copiilor. Au trăit laolaltă, s'au necăjit laolaltă, s'au bucurat laolaltă, pe cărarea vieții, în decursul acestor cincizeci de ani.

Acum stau odihnindu-se sub umbra serei, dar dragostea lor a crescut în fiecare zi tot mai puternică și mai dulce. Ei se apropie de sfârșitul cursului scurt al vieții și ce se învederează și mai mult acum, este că ei și acum trăiesc la fel, gândesc la fel, lucrează la fel. **Influența unui a-supra celuilalt, i-a făcut un singur caracter.**

Tocmai așa se introduce divina influență a Părintelui ceresc, în ființa celui care trăiește într-o to-

vărășie cu El. Noi ne schimbăm când îl privim.

Observă fața oamenilor bătrâni și vei descoperi, fără multă greutate, pe cei ce au fost rugativi. Viața tulbură, lumească, petrecută în luptă lăuntrică, se vede pe fața disperată a bătrâneții. Viața consacrată, rugativă, a bătrânului se arată în trăsăturile dulci ca niște raze de soare, pe fața oamenilor și femeilor bătrâne.

Există o schimbare glorioasă în rugăciune, pentru oricine se folosește de ea.

DELA UNIUNE

La telegrama Uniunii Baptiste, cu ocazia promulgării constituției noi, Majestatea Sa Regele a binevoit să ne trimită următorul răspuns:

Domnului Socaciu, președintele Uniunii Bisericii Baptiste,

Arad

București, Palatul Regal

Vii mulțumiri pentru felicitările exprimate cu ocazia promulgării constituției.

CAROL

Fr. I. Cocu, secretarul Uniunii Baptiste, a fost primit, Marți, 28 Iunie a. c., în audiență de către d. ministru al sănătății și ocrotirilor sociale.

La intervenția Uniunii Baptiste, Onor. Minister al Cultelor și Artelor a aprobat deschiderea următoarelor biserici baptiste: Volouă, Marazloveni, Iaroslava, Frumușica Nouă, Igești, Văleni, Vadul lui Isaac, Manta, Brânza, Colibași, Serghiș, Selioglo, Fălești noui, Ștefănești, Volintiri, Iablona și Bosanci.

Comunitățile, bisericile, predicatorii, alți lucrători și oricari membri găsesse de bine, sunt rugați să ne scrie părerea lor despre noua decizie. Orice declarație în această privință, să fie trimisă în două exemplare. Vrem să știm ce gândește poporul baptist despre această decizie, pentru ca să putem arăta acest lucru autorităților superioare.

Convenția baptistă din Basarabia a trimis până acum 7200 lei ajutor pentru Uniunea Baptistă. Multe mulțumiri.

SALILE DE DANS din Japonia, care e o țară păgână, au fost închise pe motivul că sunt imorale. Ce spun țările așa numite creștine care încurajază dansul?

SPĂLAREA PICIOARELOR

Fratele C. I. ne roagă să-i lămurim textele din I Timotei 5:10 și Ioan 13:14—15. Deși nu ne spune ce anume dorește să-i lămurim în legătură cu aceste versete, totuși vedem din conținutul lor că e vorba de spălarea picioarelor. Am mai scris despre acest lucru în trecut, de aceea ne vom ocupa pe scurt acum de el.

Țara Canaan e foarte călduroasă și pietroasă. Iarși oamenii de aici, în vechime, se încăltau numai cu niște sandale care acopereau abia talpa piciorului și de multe ori umplau desculți. De aceea s'a născut, din cele mai vechi timpuri, obiceiul ca, atunci când cineva sosea acasă din drum, să-i fie spălate picioarele pentru a le curăți de murdărie, a le răcori și a alina rănilor eventuale. Pentru dovedirea acestor lucruri dăm următoarele texte: Facerea 18:4; 19:2; 24:32; 43:24; Jud. 19:21; I Sam. 25:41; 2 Sam. 11:8; Ps. 58:10.

În lumina acestor fapte, putem înțelege bine textele a căror lămurire ne-a cerut-o fratele C. I. În I Tim. 5:10, Pavel vorbește de văduvele trecute de șaiszeci de ani care au „fost primitoare de oaspeți și au spălat picioarele sfinților”. De sigur Pavel se gândește la sfinții care făceau călătorii lungi vestind Evanghelia și care soseau la casele creștinilor cu picioarele zdrobite de arșiță și piatra drumului! Ce mult însemna pentru ei o spălare cu o apă răcoritoare!

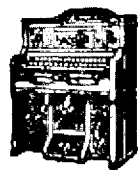
În al doilea text, Isus cu ucenicii sosiseră în Ierusalim, după o călătorie în care ei se certaseră cine să fie mai mare. Picioarele lor murdare și obosite aveau nevoie să fie spălate. Dar, pentru că acest lucru era privit ca ceva josnic, fiecare ucenic era prea mândru ca să-l facă. Și atunci Isus le-a dat o pildă a umilinței spălându-le El picioarele. Apoi a adăugat: „Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți”. De ce lu-

ruri e vorba? Nu de spălarea picioarelor, căci ea e un sigur lucru, nu „lucruri”, iar apostolii știau ce e spălarea picioarelor. Dar nu știau lucrurile umilinței, ale slujbei și ale jertfei.

Deci nu e vorba aici, în aceste texte, de o ceremonie pe care creștinii să fie obligați s'o practice, cu atât mai mult cu cât nu găsim nicăieri în Noul Testament ca bisericile să fi practicat acest lucru. Iarși pe vremea lui Isus spălarea picioarelor era practică în toate familiile păgâne. Deci e vorba numai de o pildă a umilinței și a slujbei. Isus ne învață, prin ea, să fim gata să servim pe alții.

FOAMETEA DIN EGIPT. Până acum nu se descoperise nicio dovadă, afară de Biblie, cu privire la foametea de șapte ani din Egipt, pe timpul lui Iosif. Acum savantul Selim Hassan a descoperit la picioarele sfînxului care e aproape de piramida Giseh, o scriere care spune că timp de șapte ani, Nilul nu s'a revărsat și toată țara Egiptului a suferit de secetă și de holi. Iarși descoperirile arheologice adevăresc Cuvântul sfânt al Bibliei.

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
Kecskés
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.**

Nădejdea care vă așteaptă în ceruri

Predică de C. H. Spurgeon

„...din pricina nădejzii care vă așteaptă în ceruri și despre care ați auzit mai înainte în cuvântul Evangheliei”. Col. 1:5.

Trei haruri trebuie să se vadă bine totdeauna într-o viață creștină: credința, nădejdea și iubirea. Ele sunt amintite toate trei în primele capitole ale epistolei din care e luat textul nostru. Aceste haruri frumoase trebuie să fie atât de învederate în viața unui credincios, încât să vorbească despre ele și ceice nu l-au văzut niciodată. Aceste flori trebuie să răspândească un parfum așa de frumos și puternic, încât mirosul lor să ajungă și până la ceice nu le-au văzut vreodată.

Așa au fost sfinții din Colose. Pavel spune: „Mulțumim lui Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, căci noi ne rugăm neîncetat pentru voi și am auzit despre credința voastră în Hristos Isus și despre dragostea pe care o aveți față de toți sfinții, din pricina nădejzii care vă așteaptă în ceruri”. Viața noastră trebuie să fie astfel ca să nu ne fie rușine când aud alții despre ea. Acest lucru însă, nu se poate întâmpla dacă nu avem aceste trei virtuți principale. Dacă ele vor crește în viața noastră, nu vom fi neroditori, dar în lipsa lor, ajungem crengi uscate.

Nădejdea minunată

Întâi deci, vom vorbi despre nădejdea care ne așteaptă în ceruri, ca despre o nădejde minunată. Pentru aceasta ar fi destul să ne gândim, ce măreț har e acesta ca păcătoșii să mai aibă vreo speranță. Ca, după ce un om a călcat legile Făcătorului său, să mai poată avea vreo speranță, e un gând, care trebuie să umple inimile noastre de recunoștință. Nu-ți aduci aminte de când nu aveai nicio speranță? Când păcatul apăsă greu pe conștiința ta, Satana a scris pe ușa inimii tale: „Nu mai e nicio speranță!” Și aceste cuvinte amare ar fi rămas pe inima ta, dacă n'ar fi venit o mână iubitoare să le ștergă cu sângele crucii. „...aduceți-vă aminte, că în vremea aceea erați fără Hristos... fără nădejde și fără Dumnezeu în lume”.

Aceasta a fost starea noastră oarecând. Și e minunat, că ea s'a schimbat cu totul și că siguranța

a luat locul desnădejzii. Căci, deși suntem păcătoși, avem speranță. Chiar din clipa în care am privit la Hristos pe cruce, o nădejde plină de slavă a cucerit inimile noastre. Nu e acesta un lucru măreț? Și e și mai strălucit că nădejdea noastră e în ceruri.

Aceasta nu înseamnă că ne vom opri în porțile de mărgăritare ale cerului și vom arunca o privire înlăuntru, ci că vom fi primiți de înnurii ingerilor, vom intra în curțile Domnului și vom vedea pe Rege în toată slava Sa.

Ce nădejde minunată! Ea doarește după ceea ce e mai bun pentru sfinți; ea privește spre cea mai înaltă bucurie și fericire; ea crede că va gusta din plin din promisiunea: „Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie”.

Oricine o poate avea

Și ce glorios e că această speranță a venit în inimile noastre prin simpla ascultare: „...despre care ați auzit mai înainte în cuvântul adevărului Evangheliei”. „Credința vine prin auz” și speranța vine prin credință. Deci nădejdea de a locui în ceruri, a venit la noi prin auz, nu prin fapte, nici prin merit, nici prin chin, sau jertfa noastră, ci prin ascultarea și credința în Cuvântul divin al Evangheliei. Am auzit că Hristos a deschis împărăția lui Dumnezeu pentru toți credincioșii, am crezut și noi și am găsit drumul spre sfânta sfintelor, prin sângele Său. Am auzit, că Domnul a pregătit pentru cei ce-L iubesc, bucurii nedescrise și am crezut această solie.

Iarăși această speranță e slăvită, pentru că e foarte mare. Fraților, ce e această nădejde care ne așteaptă în ceruri?

Noi vom birui pe toți dușmanii și Satana va fi zdrobit sub picioarele noastre. Finicul învingerii va fi așezat în mâinile noastre și cununa victoriei va fi pusă pe capul nostru. Lupta vieții noastre nu va sfârși în înfrângere, ci în triumf întreg și veșnic, căci vom birui prin sângele Mielului.

Dar nu vom ajunge numai la biruință, ci și la desăvârșire. În-

tr-o zi păcatul nu va mai avea putere asupra noastră de loc și noi vom apare în slava desăvârșirii. Într'adevăr nu știm cum vom fi, dar când ne gândim la strălucirea vieții lui Isus, ne dăm întrucâtva seama ce înseamnă că „vom fi asemenea Lui”. Ce cinste și ce binecuvântare pentru frații mai mici să se asemenea Celui întăinăscut! La ce cinste ne ridică Dumnezeu! Nu se poate închipui o slavă mai mare. Ah, ce bucurie neîntrecută, să fii tot atât de sfânt, tot atât de fericit și tot atât de curat ca și mult iubitul nostru Domn! Nicio urmă și nicio umbră de păcat nu va mai rămâne pe noi! Dorințele și avântul nostru nu vor mai avea nicio pată.

Vom avea tovărășia sfinților, în a căror chip se va oglindi fața și slava Sa măreață.

Siguranța acestei nădejdi

Apoi să se amintim că aceasta e o speranță sigură. Grecii luau cele mai aspre măsuri, ca alergările de întrecere, premiile să fie date numai celor ce într'adevăr le meritau. Dar aici e o siguranță mai mare. Speranța noastră ne așteaptă în ceruri. Ea e ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Vedeți că se spune că ea vă „așteaptă pe voi”.

Există o harfă a bucuriei și a slavei, care nu va fi atinsă de nimeni până o vor atinge degetele tale. Nu uita, această nădejde e păstrată pentru tine de însuși Dumnezeu, acolo unde nimic nu e mâncat de molii și nimic nu e furat de hoti.

Să nu uităm însă, că această nădejde e legată de dragoste. Iubirea de aici a copiilor lui Dumnezeu unii față de alții, îi pregătește bine ca să devină mostenitorii cerului. Aici avem așa de puțin timp să ne bucurăm de tovărășia noastră unii cu alții. Dar acolo sus vom avea timp. Întâlnirea unii cu alții și bucuria în lumina prezenței Domnului, ne va face cele mai fericite ființe.

ÎN CASCIOARELE, jud. Constanța, a avut loc inaugurarea bisericii baptiste germane, la 26 Iunie. Au luat parte frați din 9 comune, cari s'au bucurat mult la programul bogat, compus din vorbiri, poezii și dialoguri și cântările corului din Mangalia.

Din lumea largă

Un vapor englez s'a scufundat. Cei șaiszeci de călători, cari se găseau pe el, au fost salvați. Însă aurul în valoare de 600 milioane lei, care era pe vapor, s'a dus în fundul oceanului.

Foc în jud. Cluj. Un băiat din comuna Morlaca, jud. Cluj, s'a jucat cu taciuni de foc în șură ziua la amiază. Șura a luat foc. Atunci a venit o vijelie care a dus foc prin comună. Oamenii erau pe câmp la lucru. Au ars 18 case, 20 de șuri și 24 grajduri.

Revista Sănătatea spune că un kgr. 135 gr. de lapte are atâta hrană în el cât 500 gr. de carne de vită sau 10 ouă sau 500 de carne de pasere sau 900 gr. de carne pește. De aceea beți lapte mult și alcool de loc.

Portul lui Solomon. În cărțile Împăraților din Vechiul Testament se spune că Solomon a zidit un port la Ezion-Geber. O societate americană pentru cercetări orientale a descoperit acum acest port care fusese acoperit de nisipul mării. Aici Solomon stabilise o industrie de aramă și un șantier pentru construirea de corăbii.

Straja Țării a trimis mai mulți stražeri români ca să ia parte la serbările socolilor din Praga. Ei au sosit în capitala Cehoslovaciei unde au defilat în aplauzele mulțimii 3 km. Au mai sosit aici și socolii jugoslavi, cari au oferit socolilor cehoslovaci un bust al regelui Alexandru.

Intre Franța și Turcia s'a stabilit un acord complet cu privire la Alexandreta și s'a reînnoit pactul de amicitie.

Statele balcanice și cele din Europa Centrală sunt amenințate să fie înghițite de influența economică și politică a Germaniei. De aceea Franța și Anglia sunt hotărâte să sară în ajutorul acestor țări prin credite, împrumuturi și schimburi comerciale avantajoase. Această situație va ajuta și România.

La București s'a înregistrat un cutremur de pământ, care a durat vreo 16 minute. Cutremurul a fost slab și n'a pricinuit pagube.

D. Chamberlain, primul ministru al Angliei, a spus într'un discurs recent că Marea Britanie e

gata să apere pacea cu armele dacă va fi nevoie. Ea nu se înarmează ca să amenințe pe nimeni, ci ca să fie destul de tare spre a cere ca dreptul și pacea să fie respectate în lume.

O femeie a adormit seara cu lampa aprinsă într'un pătul și noaptea a luat foc. Lucrul s'a petrecut în comuna Gotisnu.

Germania a confiscat mai multe averi de ale evreilor din Austria. Apoi a pus peste ele 12 comisari ca să le administreze. Însă acești comisari au făcut lucruri ilegale în misiunea ce li s'a încredințat și de aceea statul german i-a închis pe toți în lagărele de concentrare.

Pentru a împiedeca înaintarea japonezilor, chinezii au rupt digurile fluviului Yangste. Astfel o câmpie mare va deveni un lac întreg și va pune piedeci mari în calea armatelor dușmane.

Avioanele japoneze au aruncat bombe peste orașul Swatow, omorând 300 de persoane. Au fost nimicite peste 300 de case.

Statul german a luat măsuri împotriva mai multor păstori protestanți. Astfel 11 sunt arestați, 83 au fost izgoniți dela biserici, 68 au fost scoși din Germania, iar 4 păstori nu mai au voie să predice.

Pentru toate bisericile baptiste

La „Depozitul de Literatură” se găsesc REGISTRE noi, cu toate datele și rubricile necesare, după ultimele cerințe, ca:

Inregistrarea membrilor, înregistrarea copiilor, precum și toate instrucțiunile necesare acestor înregistrări.

Prețul unui asemenea registru este de 120 Lei. Celor ce comandă mai mult de trei bucăți, li se acordă un rabat de 20 lei de fiecare registru. Un asemenea registru, poate servi bisericilor pentru un timp îndelungat, deoarece are rubrici pentru 1200 de membri. Comandați aceste registre, cât mai urgent, dela „DEPOZITUL DE LITERATURĂ”, Arad, str. Fabricii 20.

M. S. Regina Maria a binevoit să trimită 200 de copii sărmani în coloniile dela mare și munte. Copiii au fost aleși din familiile cele mai sărace din capitală. E nouă dovadă aceasta de dragoste și grija pe care o poartă Regina-mamă față de cei nevoiași.

INTREAGA MAREA BRITANIE a sărbătorit, în 19 Iunie a. c., 400 de ani delă traducerea Bibliei în limba engleză. Diferitele confesiuni din Anglia au ținut servicii de mulțumire lui Dumnezeu pentru că le-a dăruit Biblia. Un serviciu comun s'a ținut în Londra, condus de arhiepiscopul de Canterbury și de M. E. Aubrey, secretarul Uniunii Baptiste. Regele Angliei și primul ministru au trimis telegramme în cari și-au exprimat mulțumirea că poporul englez iubește Cuvântul lui Dumnezeu.

O MARE BISERICA BAPTISTĂ A. S. A. În Toronto a existat o mare biserică baptistă, care costase peste 20 milioane lei. Peste jumătate din acești bani fuseseră dăruiri de o baptist bogat din acest oraș. Orga costase 1.500.000 lei. De curând această casă de închinăciune a ars cu totul. Ea fusese asigurată așa că societatea de asigurare a dat o despăgubire completă.

O MISIUNE ARHEOLOGICĂ franceză a găsit dovezi despre distrugerea templului păgân de către Samson. Anume în templul Ugarit s'au găsit niște scrieri cari vorbesc despre „un om numit Samson”. Alături s'au găsit urmele unui templu închinat lui Dagon. Iarăși „cuvântul Tău este adevărul”.

Dr. CRILE, un mare medic din Cleveland, Statele Unite, a declarat că 75 la sută din boli vin direct sau indirect de la îngrijorări. De aceea ferece de cei ce se încred în Tatăl nostru ceresc și îi aruncă toate grijile pe El.

GUVERNUL GREC a scos niște timbre de șapte drahme, cari poartă pe ele chipul Apostolului Pavel în Areopag.

ÎN INDIA INSECTELEucid anual un milion cinci sute de mii de oameni și aduc pierderi de peste 100 de miliarde lei.

ÎN LONDRA există vestitul Athenaeum Club, în care intră numai oamenii cei mai superiori din Anglia. În ultimul timp au fost aleși ca membri Neville Chamberlain, primministru, M. E. Aubrey, secretarul Uniunii Baptiste, și Viscontul Nuffield.

CATOLICII vreau să ridice a o statuie a Fecioarei Maria în Franța, care să fie cea mai mare statuie din lume. Înălțimea ei va fi de 32 m. Înălțimea capului va avea 3 metri. Greutatea ei întreagă va fi de 15.000 de tone.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

DELA SEMINAR. Oricine dorește în-formațiuni cu privire la primirea elevi-lor și elevelor în Seminarul Teologic Baptist și Școala de Fele din București, să le ceară dela: L. L. Sezonov, strada Berzei 29, București 2.

PENTRU SOȚILE PREDICATORI-LOR. O mulțime de surori, soții de pre-dicatori și-au trimis adresele penru a intra în organizația ce se va face pentru ele. Le mulțumim. Rugăm și pe alte su-rori să trimită cât mai repede adresele lor la: Anuța Cocuș, str. Fabriciei 20, Arad.

UN CAZAN pentru 10—15 lămpi de carbid se află de vânzare la biserica bap-tistă din Curtici, jud. Arad.

FRĂȚII DIN ȘEGARCEA DIN VALE, jud. Teleorman, au început zidirea loca-șului de rugăciune. Dar neavând fondul necesar pentru terminarea ei, roagă în numele Domnului Isus frățietatea, să con-tribue cu cât pot la ajutorarea lor, căci Domnul iubește pe dătorul voios. Aju-toarele să se trimită pe adresa: Gheor-ghe M. Cristea, com. Șegarcea din Vale, jud. Teleorman.

ZI DE MARE BUCURIE a avut biseri-ca din Cincul Mare, jud. Făgăraș, la ser-barea societății femeilor „Marta”. Din Cuvântul Domnului au vorbit frații Iosif Chiș, seminarist, și Flueraș Mihai, ară-lând datoria femeilor creștine. După ma-să, programul a fost condus de sora Fi-rica Dan, care a vorbit despre „Femeia înstărită”. A cântat corul din Galați, jud. Făgăraș, și a luat parte un număr de pu-blic mai ales mult tineret. Societatea are de scop sprijinirea și ajutorarea săracilor fără adăpost.

IN DETA, JUD. TIMIȘ, a avut loc o frumoasă serbare, la 26 Iunie, cu ocazia unei binecuvântări. Programul a fost condus de fr. Ioan Gruia din Șipet, aju-lat de frații Lazar Stoianov și N. Drie. Au luat parte frați din mai multe comu-ne. La sfârșitul serbării s'a împărțit Ci-na Domnului.

A TRECUT LA CELE VEȘNICE, după o lungă suferință, sora Iuliana Ghitea, în vârstă de 19 ani, din Ateas, jud. Bihor. Serviciul înmormântării s'a ținut la 18 Iunie, de către fr. Maghiar Dumitru, aju-at de frații Sărb Teodor și Gh. Băican. A cântat corul din loc, condus de fratele Totoran. Au luat parte mulți ascultă-ori, printre cari a fost și directorul școa-lă primare, învățătorul și primarul.

IN BISERICA DIN RĂTURI, jud. Satu-lare, cu ocazia serbării de 8 Iunie, s'a avut un frumos serviciu și Cina Dom-nului de către fr. N. Miclăuș. Fratele a mai vizitat la Rusalii, biserica din Că-

mărzana, unde a vorbit despre lucrarea Duhului sfânt și a ținut Cina Domnului. Apoi a vizitat biserica din Turț, unde a împărțit Cina Domnului și a ținut bine-cuvântarea unei fetițe. A mai ținut ser-viciu de evanghelizare și Cina Domnului, în Ferneziu și Bana-Mare.

O MARE BUCURIE au avut frații din j.d. Caraș, cu ocazia vizitei fratelui Lu-cașa Sezonov, de sărbătorile Rusalilor. În Valea Almașului, în comunele Prili-peș și Lăpușnic, fratele a ținut cursuri cu conducătorii bisericilor. Apoi a vizitat Anina, unde a petrecut o seară de bucu-rie cu frații. De aici s'a dus la Socolari, Sânapari și Moldova-Nouă, unde a ținut cursuri biblice cu subiecte pline de inspi-rație sufletească.

RECUNOAȘTEM cu mulțumire primi-rea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Negriștești, 200 lei. Bis. Pânzăreni, 70 lei. Găleă Cornel 10 lei. Bis. Hidia, Caraș, 300 lei. Bis. Tufări, 100 lei. Bis. Rusova Veche, 165 lei. Bis. Banloc, Ti-miș, 40 lei. Bis. Lupeni, 1000 lei. Bis. Al-mașul Mare, 200 lei. Coalea Ioan, 200 lei. Pop Ioan, 105 lei. Bis. Corcești, Hotin, 200 lei. B's. Talmaz, Tighina, 200 lei. Bis. Fălești Noi, 64 lei. Bis. Beliu, Bihor, 180 lei. Vasile Dănoiu, 50 lei. B's. Românești, 48 lei. Bis. Curtea, 60 lei. Bis. Breazova, 50 lei. Frații Nicolae și Flore, Ioan și Sofia, Miloș, 70 lei. Casier: N. Oncu, Arad, str. Blanduziei 4.

PENTRU ZIDIREA CASEI de rugăciu-ne a fraților leproși, s'au primit urmă-toarele sume: Soc. Femeilor, Tinăud, Bi-hor, 200 lei. Harduț Alexandra, Bihor, 100 lei. O creștină din București, 150 lei. Seminarul Baptist, București, 500 lei. Fr. Andrișan, Cleveland, U.S.A., 2600 lei. Bo-canici M., Barza, 50 lei. Soc. Femeilor, Sânicolaul-Mare, 100 lei. Hoduț Alexan-dru, 100 lei. Rămași dela sora Hester, 530 lei. Soc. Femeilor, București, prin so-ra Schuller, 500 lei. Casier: Vl. Sevastiă-nov, Tulcea, str. Nicopol 6.

IN PRIMA ZI DE RUSALII, s'a ținut în Nicolaeni, jud. Tighina, o frumoasă cununie a fr. Slobodciuc, fost semina-rist, cu sora Ana Feodorovna din Ceta-tea Albă. Serviciul cununiei a fost înde-plinit de către fr. C. Tafratov, urmat de un program special al tineretului, cu cor, orchestră, solo, poezii. A vorbit din Cuvântul Domnului fr. Catrecio.

SURORILE SEMINARISTE Nadia Terzi și Sonia Iacimensch, împreună cu fr. Al. Păslaru, au organizat la 19 Iunie, în Culeveia, jud. Cetatea Albă, Societatea Femeilor, Societatea Tineretului, Școala Duminecală și corul, împărțind fiecareia lucrul pe care îl va avea de îndeplinit. Tot tineretul, cu multă tragere de inimă,

și-a luat sarcina de a-și desvolta pute-riile în via Domnului. După masă s'a ți-nut un frumos program, la care a luat parte și tineretul din comunele vecine, bucurându-se cu toții în marca dragoste a Domnului nostru.

DESCOPERIRI IN ORAȘUL LUI AVRAAM. O echipă de exploratori, sub conducerea lui Sir. L. Woolley, a făcut mai multe săpături în locul unde fusese acum patru mii de ani orașul Ur din Caldea. S'a găsit astfel că această cetate trebuie să fi avut cel puțin 250.000 de locuitori. Casele au fost cele mai multe cu două etaje. S'a descoperit și un do-cument care descrie aurul pe care l-a adus o corabie în golful persic. În ace-lași timp s'a stabilit că Ur a fost un ma-re centru comercial pe valea Mesopota-miei.

Dr. F. B. MEYER, un mare predicator baptist al veacului trecut, a înființat în Londra un orfelinat. Până acum 3700 de copii au fost crescuți de acest institut de binefacere.

CITIREA ZILNICĂ A BIBLIEI înain-tează în China cu toate piedecile război-ului. Misionarul S. D. Loh scrie că un credincios chinez a călătorit 300 de km. pe jos ca să ajungă să poată găsi calen-darul biblie și MANA ZILNICĂ. El a fă-cut acest lucru pentru că în partea țării unde stătea el, poșta nu mai funcționa din cauza războiului.

CUM SE VESTEȘTE EVANGHELIA IN **RUSIA.** Credincioșii din Rusia, fiind im-piedecați de prigoană să vestească Evan-ghelea în biserici, a găsit o nouă me-todă de a face acest lucru. Mulți predi-catori baptiști și alți iubitori ai cuvân-tului lui Dumnezeu au devenit mese-riași: pantofari, fierari, croitori, tâmplari, etc. Cu aceste meserii ei pleacă din sat în sat predicând pretutindeni dragostea lui Hristos.

Dr. CARLILE, redactorul ziarului *Bap-tist Times*, organul oficial al Uniunii Baptiste din Anglia, a implinit 40 de ani ca predicator al bisericii baptiste din Folkstone. Dânsul a demisionat acum din slujba de păstor. La despărțirea de bi-serică s'a ținut o mare serbare. Dr. Car-lile a primit salutări dela Archiepiscopul de Canterbury care a scris între altele: „In acești patruzeci de ani ai mărturisit în chip nobil marile adevăruri creștine, cari ne unesc în ciuda multelor deose-biri. Rog pe Dumnezeu să-și reverse pa-cea peste Dvoastră în restul vieții”. S'au mai primit scrisori din partea ministru-lui muncii, Rt. Hon. Ernest Brown și dela alte personalități de seamă ale An-gliei.

FAPTE, PILDE și IDEI

Doi advocați

Sunt două feluri de advocați: unii cari pledează în fața judecătorului și alții cari dau sfaturi oamenilor ajunși în greutăți. Isus este un avocat care ne apără în fața Judecătorului, iar Duhul sfânt este sfătuitoarea noastră secretă, care ne învață, ne mângăie, ne dă curaj ca să ne putem adresa lui Dumnezeu și ne dă credință ca să-I vorbim. Fericiți sunt cei ce au asemenea advocați. Unul să-i apere în cer, iar celalalt să-i ajute să-și formuleze rugăciunile lor, pe pământ, îndreptându-le spre tronul lui Dumnezeu.

Nu-i timp de pierdut

Un domn serios și prieten al profesorului Agarii, și-a exprimat mirarea că, un om capabil ca acest profesor, se poate mulțumi cu un venit atât de mic. „Eu am destul”, răspunse profesorul. „N-am timp de pierdut în câștiguri de bani. Viața nu-i destul de lungă, ca să poți, în același timp, și să te îmbogățești și să-ți faci datoria față de aproapele tău”.

Moartea loboșarului

Un loboșan tânăr a fost grav rănit în război. Pe când sta pe patul morții, i s'a citit Psalmul 23:4: „Chiar dacă ar fi să umblu în valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, că Tu ești cu mine”. Dorința lui a fost ca să i se citească din nou aceste cuvinte și deoarece nu mai vedea nimic, a cerut ca să i se așeze mâna deasupra acestor cuvinte. A cerut apoi să i se așeze această promisiune pe piept, ca s'o poată strânge la inimă. Și astfel, cu ambele mâini înțepenite pe promisiune, a coborât jos în vale și a trecut la odihnă.

Paserea și șarpele

Un om întors la Dumnezeu, care odinioară fusese necredincios, a povestit următoarea întâmplare: „Într-o dimineață am plecat la vânat, în una din pădurile Americii de sud. După multe alergări m'am așezat pe un butuc. Tipătuț disperat al unei păsări ce sbura împrejurii cuibului, îmi atrase atenția. Privind în jur, văzui un șarpe târându-se spre copac cu privirea atintită asupra cuibului ascuns printre ramuri. Deodată pasărea sbură și se întoarce grăbiță cu o ramură înfrunzită în cioc, pe care o așază cu grijă deasupra cuibului, acoperind cu ea pușorii. Apoi se așază pe o altă creangă în apropiere, așteptând sosirea dușmanului. Șarpele ajunsese la copac, se încolăci în jurul lui și se urcă, până la cuib. Când ajunsese cuibul, își plimbă capul fioros deasupra lui și întorcându-se repede coborî în grabă. Urcându-mă în copac, și examinând rămurica înfrunzită,

care a fost adăpostul sigur al pușorilor, m'am convins că era ruptă dintr'un tufiș otrăvitor pentru șarpe, pe care el nici când nu-l atinge. În același moment s'a ridicat în sufletul meu întrebarea cea mare: „Cine a învățat pe această păsărică să cunoască singura ei armă de apărare împotriva șerpilor, într-o clipă atât de grea?” Și tot atât de repede ca și întrebarea, răsări în mintea mea și răspunsul: „Nimeni altul decât Dumnezeu!”

Necredinciosul și floarea

Un necredincios din Texas, America, a citit odată că Dumnezeu lucrează totul cu o anumită socoteală. Atunci el își zise: „Am crezut totdeauna că toate lucrurile se fac la întâmplare. Există oare o anumită regulă pentru toate lucrurile?” Tocmai atunci zări în apropiere o floriceică ce poartă numele de „steaua din Texas”; o rupse și o examină. I-a numărat petalele și a văzut că sunt cinci. I-a numărat staminele și a văzut că sunt tot cinci. Apoi i-a numărat sepelele verzi și a găsit că au același număr. A rupt de jos o altă floare și a examinat-o și pe aceasta. A rupt și alte flori și a găsit că toate sunt la fel formate. „Cum se poate una ca asta?”, își zise în sine. „Dacă aceste flori s'ar face la întâmplare, una ar trebui să aibă cinci, alta trei, alta șase petale și fiecare floriceică s'ar deosebi de cealaltă. Dar iată că ele toate sunt la fel. Deci trebuie să fie făcută după o anumită lege, o anumită regulă. Și această regulă trebuie să fie făcută de o ființă inteligentă. Cine poate să fie acest maestru? „O, acum văd”, își zise. Apoi, luând o nouă floare de jos, o sărută și spuse: „Deschide-ți floarea mică plantă, cântă păsărică, pentru că ai un Dumnezeu care pe tine te-a format și acela e Dumnezeu, care pe mine m'a creat”.

Credință desăvârșită

Un om vizitând piramida mare din Egipt, a învățat o ilustrație despre încrederea desăvârșită. Urcarea galeriei mari a fost grea. Dar coborîrea ei a fost cu mult mai anevoioasă. Trebuia să meargă pe o potecă îngustă și lunecoasă. Singura lumină era o luminiță, pe care o ținea călăuza arabă în mână. Au ajuns la un colț unde poteca era mai periculoasă și unde s'a stins și luminița. Aici i s'a cerut să se încredințeze pe deplin călăuzei arabe, care îl va trece în spate, „peste locul prăpăstios. Dar el șovăi. „Lasă-mă”, a spus el, să mă țin cu o mână de stâncă și cu alta de umărul tău”. „Nu”, a spus arabul, „trebuie să te ții cu amândouă mâinile de mine”. Iarăși zise: „Eu voi încerca să trec singur și tu o să mă ajuti”. „Nu”, fu răspunsul, „tu trebuie să te încrezi cu

totul arabului”. „Dar”, spuse călătorul, „stai să văd pe ce stai tu cu picioarele?”. „Nu”, răspunse acesta, „tu trebuie să te încrezi cu totul în mine și vei fi în siguranță”. Văzând că nu are alt drum s'a supus și a ajuns cu bine dincolo de prăpastie. Isus este călăuza care ne trece peste toate nesiguranțele vieții. Te-a încredințat în mâinile Lui?”

Revista Sănătatea publică următoarele:

Oricine știe că omul dela țară muncește cu trupul. Muncind, trupul i se îmbăcsește cu praful și pământul ce se amestecă cu sudoarea care îi acoperă ca o ali-fie tot trupul. Un miros greu răsbate până departe. Trupul, nepălat, pierde și din sănătate. Pie-lea are răsuflători, niște găuri mici numite pori, prin cari ies din trup otrăvurile ce se găsesc în el. Dacă porii se astupă cu murdărie, otrăvurile rămân în trup și-l îmbolnăvesc.

Și doar nu-i mare greutate ca să se spele omul mai des. Trebuie numai puțină tragere de inimă.

Tinerii, cari în armată au văzut cum se îngrijește trupul, dacă se însoară cu femei care nu știu cât prețuiește curătenia, lăsându-se azi, lăsându-se mâine, ajung să stea cu femeile lor cu tot, în murdărie și nesimțire. Dar, pisica își netezește corpul cu laba, vaca își spală vitelul cu limba, păsările își spală și își ciugulesc penele la râu.

Se poate oare ca omul să rămână mai pe jos?

Sănătatea

Cântările Sionului

Cu peste 650 de cântări și legată bine, se găsește de vânzare cu 50 lei bucata.

Ceice comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 20 la sută.

Cereți-o cu ramburs dela
Depozitul de Literatură Creștină,
Arad, Strada Fabricii No. 20.